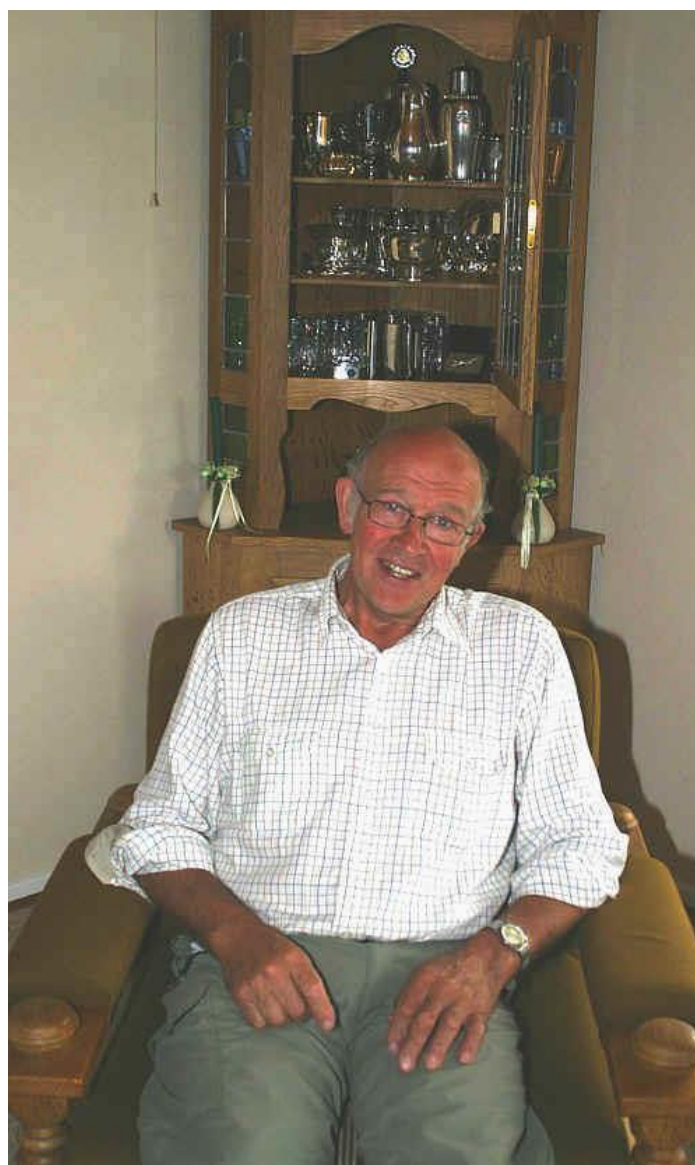

Kennel Niholy og Niels Holger Lykke I

Som 14-årig troede Niels Holger, at den hellige grav var vel forvaret i kirketiden, hvor man vel nok med farens gevær kunne skyde et par skovduer i præstens have og slippe for videre påtale, men han havde forregnet sig, så den galej blev stoppet. Han vidste ellers nok, hvordan man gebærdede sig med bøsse i hånd, da han fra barnsben traskede bagefter faren og hans jagtkammerater, når de var på hønsejagt med en langbenet sort krydsningshund (pointer-korthår).

Som 16-årig fik Niels Holger jagtkort. Den sorte hund var gået heden, og han anskød en hare. Her lærte jeg, at vil man gå på jagt, så må man have en hund, siger han.. På gården derhjemme var den foretrukne hund en korthår, og Niels Holger køber i 1958 formedelst 75,-kr. en 4-5 måneders hvalp, som blev sendt i en kasse fra Horsens. Den følgende søndag skydes der høns for hunden, som apporterer et par stykker. Egentlig dressur får den først året efter, hvor NH famler lidt i blinde, han har kun læst og hørt om apportdressur.

Interessen for markpøver blev vakt det følgende år, hvor han overværede en prøve ved Vejen. Det var dengang, en prøve varede en hel dag. Frokostpausen var lang, man gik i marken igen 14.30 og sluttede ved 18-tiden, hvorefter der var middag med suppe og steg. Herunder blev der givet kritik. I dag er det næsten blevet sådan, at prøverne slutter 14.30 og folk haster hjem. Begge dele er en uskik.

Niels Holger erklærede frejdigt, at hvad han havde set, kunne hans hund sagtens klare, men måtte sande, at rynkede bryn og skepsis hos mere erfarne var berettiget. Han fik ikke noget med hjem den første gang på prøve, men samler erfaring og får senere sin korthår præmieret, lærer den også vand og slæb, men famler igen lidt i blinde.

Niels Holgers barndomsegn er Glejbjerg, hvor Dansk Jagtforening i en årrække holdt mange store prøver. Her fatter han interesse for den engelske hund, som var i overtal. Det, han især fænges af, er søg fart og stil, den engelske hund er mere sporty at skue end den kontinentale. Valget falder på engelsk setter. Han bliver for alvor bidt af markprøvesporten. Får sin egen Kennel Niholy og bliver en flittig opdrætter.

At han har blik for avl er uomtvistelig. Han har opdrættet 4 DKCH, som han selv har haft, en femte solgte han. – Jeg var vel nok lidt for fokuseret på eksteriør i min settertid, siger han. Jeg fik nok hundene præmieret i mark og kom i vk, men nåede ikke helt til tops her.

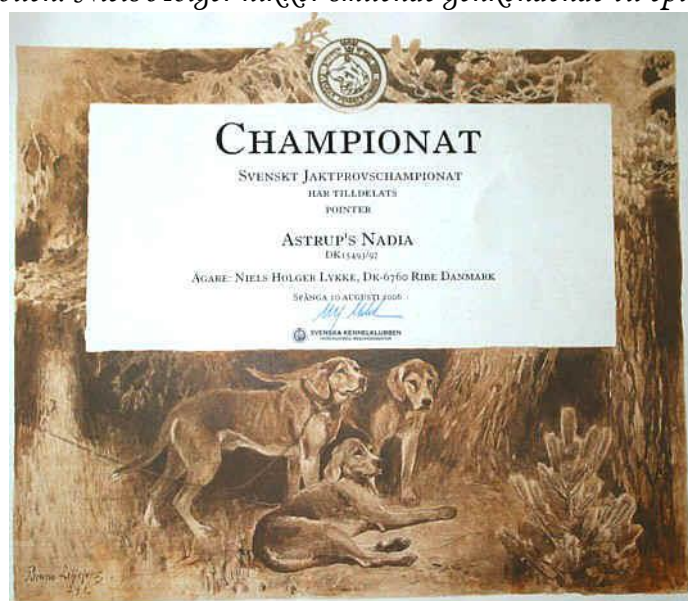
I en 6-årig periode var Niels Holger fodermester på Estrup Hovedgård. De to pointerentusiaster, Hans Meier og Peter Jensen, var vældig glade for at få en træningstur på de store marker her. Af dem lærte Niels Holger en masse. En dag kom Peter Jensen ind i gården svingende en kæmpepokal over hovedet. Han havde just vundet Marr-pokalen til ejendom i Sverige. Den skulle nu udsættes i Dansk Pointer Klub. Den kan du også vinde, når du engang får en pointer, sagde han til NH, - du må love mig engang at prøve en pointer.

Løftet blev givet, men der gik nu nogle år, inden det blev indfriet. Fødselshjælper var Alex Nissen. Han og Niels Holger var dommere på en minkskindudstilling. Nu har jeg hunden til dig, sagde Alex.

Hunden var Chjang (Søndermosens Tom – Metrinelunds Gritt) som NH købte af Anne Marie Petersen som 5 måneders hvalp. Den gik regelret i marken fra første færd, var en eminent vildtfinder med en kontant fuglebehandling, og så skulle det vise sig, at den i

den grad havde konkurrenceegenet og kom så og sejrede på prøver, hvor den aldrig prellede eller stjal stand. Chjang blev DKJCH svensk og dansk BRCH.
I dens levetid opnåede den 30 vinderklasseplaceringer,
heriblandt et danmarksmesterskab.

Et unikum af en hund, som der blev fældet utallige fugle for på høsejagter eller rypejagter i det nordsvenske. Chjang tog vare på sig selv, han brød sig ikke om at blive herset med. Vestjyske venner har fortalt mig om en episode fra rypejagt i Tärneby. På vej op i fjeldet hersede NH lidt med Chjang, som rykkede lidt vel meget i snoren. Da hunden blev fri af de snerrende bånd, forsvandt han, og så så de ham ikke igen før de trætte jægere ved aftenstide kom mødige ned fra fjeldet, her lå Chjang veltilpas ved bilen. Niels Holger nikker smilende genkendende til episoden.

Chjang bliver far til Astrup's Nadia, som også er en klassehund, der opnår at blive placeret 16 gange i vinderklassen. Nadia bliver avlstæve og avler smukke hunde, som også er meget gode i marken. Niels Holger har på smukkeste vis indfriet sit løfte og bliver pointermand. Pointeren er skarpere på fugl end setteren, siger han, og dertil er pointeren lettere at dressere.

Selv om han naturligvis gerne vil avle kønne hunde i kennelen, så er det nu engang markarbejdet, der tæller. Her skal hunden have den rigtige evne til at sætte sin fugl og herefter rejse kontant. Selvfølgelig skal søg og hovedføring også være i orden.

Mangår ikke bare i marken for at tælle stand. En flot hund i marken kan intet måles med.

Hans hunde får en grundlæggende lydighedsdressur, inden de kommer i marken.

Og så håber jeg på, det holder, siger han.

Vore prøver er gode, heatsystemet er spændende, men afprøvningstiden i DK er nogle gange temmelig kort. Her peger han på Sverige, hvor han ofte har deltaget på prøver.

Den faste sliptid her gør, at placeringerne bliver mindre tilfældige.

Han har via prøver i Sverige knyttet mange venskaber hinsidan.

Niels Holger mener, at kvaliteten af vore hunde på prøver aldrig har været bedre end i dag.

De er blevet veldresserede, hvilket måske skyldes udsætning af fugle.

*Det er ikke så svært at få skudt fugl for sin hund,
at få den givet erfaring, hvis man vil gøre det arbejde, der skal til omkring udsætning.*

I så henseende er vi i en spændende brydningstid netop nu.

Sportshunden skal først og fremmest være jagthund. I mange år var Niels Holger med i en agerhønejagt på 1000 ha i det sønderjyske. Topåret var 1988, hvor området husede 27 flokke, herefter gik det ned ad bakke.

Store arealer blev bl.a. tilsået med majs. Rypejagt i Sverige har han også drevet i nogle år – en helt speciel og storslået oplevelse. På det seneste har hønejagt i Polen stået på programmet i et område med en naturlig bestand af mange stærke høneflokke.

-Hundesporten er jo dejlig derved, at hvis jeg i en periode har for travlt med minkene, så kan jeg jo holde en pause og så tage fat igen, når tiden er til det, siger han. – Jeg kan slet ikke undvære den. De bedste timer med sportshunden er dog alle træningsdagene, der er ikke meget, der kan måle sig med en forårsdag med det første par høns.

Der er fortsat brug for gode pointere ikke mindst i Norge, Sverige og Polen er der rige muligheder. Niels Holger trives i vor klub. Der er en god ånd, vi har gode hunde og et solidt økonomisk fundament.

Det var nogle spændende timer, jeg havde i selskab med Krista og Niels Holger i deres smukke hjem. Niels Holger er en glimrende fortæller, som med smil og underfundighed øste af sin rige skatkiste af hændelser og episoder fra træning og prøver.

I hverdagen har han travlt på sin minkfarm, så man fornemmer, at omgangen med hans kære hunde er ren afslapning. Hundene i Kennel Nihoby bliver for alvor brugt til jagt i sæsonen, hvad enten det nu er i DK, Sverige eller Polen. Det er selvfølgelig med til at give dem en enorm erfaring, der selvsagt er værdifuld på prøver, og det giver også Niels Holger en strømpil i avlen. Der er noget ukueligt over den mand. Et par hofteoperationer gjorde, at han humpede lidt i en periode, men nu ser han ud til at være rent travende igen.

– skal i hvert fald på hønejagt i Polen inden jagt og prøver i Sverige og DK. På vej ud af gården blev jeg mødt af et par dværghøns, der var på vandring med en flok fasaner, som sikkert om føje tid fordeler sig i et dejligt træningsterræn, som ligger lige uden for døren.

Niels Ovesen Mejrup Kirkeby